

Naročnina: doma na skil-pni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekotom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Zadnji misijoni in slovo.

Pod tem naslovom je objavljeno v „Slovinci“ zadnje pismo prev. g. nadškofa ljubljanskega, dr. Rožman Gregora iz Amerike. V tom pismu se spominajo tudi naših izseljencov. Prezvišeni gospod nadškof so se tri in pol mesece mudili v Ameriki i držali misijone za izseljene Slovence. Na staro leto so obiskali tudi naše v S. Bethlehemi. Od toga obiska etak pišejo: „Zadnji dan leta je prišel opoldne po mene p. Egidij Horvat iz Betlehema, da vsaj za kratek trenutek obiščem še njegove dobre Prekmurce, ki imajo lepo cerkev, veliko šolo in svoj dolg pridno in požrtvovalno plačujejo. Imel sem za konec leta pridigo in pete litanije v prekmurščini. Potem je bila lepa akademija v cerkveni dvorani. Otroci so uprizorili igre v prekmurščini. Peli pa so v književni slovenščini. Vodile so jo slovenske šolske sestre“.

Tak daleč se glasi Prezvišenoga pismo. Iz toga pisma se dvoje blišči: a) velika lubezen do nemrtelnih duš, b) Kristušov duh v rešavanju duš. Prezvišeni gospod nadškof so ne zavrgli naših siromaških rojakov, čeravno so bili že močno otrujeni od vnoгих misijonov po široj Ameriki. Šli so med nje tisti hip, gda so se domo spravali, med svojo čredo, višji pastir, štera jih želno pričakovala. — Gnala jih je k našim lubezen, tista lubezen Kristušova, od štere tak lepo piše apoštol goreče apoštolske lubezni, sv. Pavel, „Charitas Christi urget nos — Kristušova lubezen nas sili“. Lubezen po zgledi Kristušovom njim je silo napravila v duši i šli so po toj sili med naš narod, da okrepijo njegove toliko preizkušene duše i je potolažijo z božov tolažbov.

I da Kristušov duh duše išče, nikdar pa ne kaj drugo, so našemi narodi tak predgali, kak je mogo zarazmeti božo reč: fides ex auditu — vera je po poslušanju, pravi sv. Duh. Predgali so njemi po domačoj našoj reči i v toj reči molili ž njim, da ga pridobijo za Kristuša. Ne jih vodila prosveta, politika, nego boža čast i rešitev duš. To je pravi duh Kristušov. Če se narodi najpre ne bi kje dovolilo, da tak moli, kak se je navčo i zna moliti, te bi se njemi delala največja krivica.

Za nesebično, junaško, Kristušovo lubezen, z šterov so prezvišeni g. nadškof naše izseljence obiskali, se njim v imeni teh iz dna srca i globočine duše zahvalimo.

Zadruga v Soboti.

Gospodarska zadruga za Prekmurje v Soboti, Aleksandrova cesta 17, v hiši g. Karđošove, ma svojo trgovino z mešanim raznovrstnim špecerijskim i kmečkim blagom, štero zdaj 2. februara, na Svečnico, z Božov pomočjov odpre.

Ta zadruga ne bo samo trgovsko podjetje, pač pa v prvoy vrsti zadržna gospodarsko kulturna naprava. Posređivala i napredovala bo vsešerom i z vsakim delom, z šterim bo služila skupnosti i poštenosti v napređenju našega maloga človeka. V službo naroda bo postavila vsa razpoložljiva sredstva svoje delavne lubezni, da se stvorí zadržnogospodarsko življenje i delovanje v pridobivanju vseh zemelski dobrin, pri rezanju i vživanju vsakdanšnjega krúha.

Z posebnov skrbnostjov se bo trudila mladini biti v zgojnem i moralnom pogledi na pomoč tak, kak vzgledna, dobra mati svojoj deci.

Poslivala bo samo z člani. Kmetijske pridelke pa izdelke pa bo odavala tudi nečlanom.

Takša zadruga bo mela veliko bodočnost zato, ka je iz zdravoga semena zrasla v našoj domačoj zemli.

Zaistino je upravičeno njeno geslo: Tak si bo pomagao kmečki stan, če bo vsak' zadržni član.

V zadržništvu je moč; — vsakom i na pomoč — nam kaže pravo pot.

Vse, ka se na sveti dogaja, nazadnje ne drugo, kak borba med dvema kraljestvoma: med božim kraljestvom i peklenskim kraljestvom. Politika, gospodarstvo, prosveta, vera, to so pola, fronte, gde se bijeta dva večniva neprijatelja: Kristuš i šatan. Ide se pa za naše duše. Človeča duša je najvažnejša i telko vredna, da vse druge stvari na zemli v primeri ž njov prav za prav nikaj ne pomenijo. Ar je vse drugo minljivo, za kajkoli se trudiš na zemli. Če si še tak lepo posestvo spraviš, še tak lepo hišo spojaš, če še tak lepo živino vzgojiš, če še tak lepo službo najdeš — nikaj ti ne ostane za večnost, samo edino duša tvoja ostane. Da to rešiš, zveličaš, — je prva i zadnja — največša tvoja dužnost.

Zveličanje duše je tak velka stvar, da se samomi Bogi ne videlo za malo, da je prišeo na zemlo, postao človek i 33 let služo kak hlapec vsem ljudem, nazadnje pa šče strašne smrti na križi vmro. Da bi rešo naše duše, pa če ščeš — da bi rešo samo edno dušo, pravimo ravno tvojo, je prišeo iz nebes.

Kristuš ne prišeo na zemlo, da bi postano kakši ministerski predsednik, ki bi združo vse države sveta i jim kraljvao — pa bi lahko, — ne prišeo, da bi postano vučiteo na kakšoj šoli i bi včio, kak se napravi železnica, ali zrakoplov, ali kak se napravi auto. Tudi ne prišeo včit, kak se telefonira, kak se pridobi elektrika, kak se dela radio. Vsega toga v Kristušovom časi ešče neso meli, čeravno so te reči silno važne i hasnovite za človeči rod, pa niednok Kristuš nikomi niti reči ne povedao od toga. Pa so je te tudi potrebivali. Ka mogoče Kristuš ne znao, kak se napravi motor, ali telefon ali elektrika? Kak da ne. Vej je bio Bog i je znao vse i šče dosta več kak vsi inženiri i vsi vučenjaki, ki so kda kaj znajšli. Pa denok niti reči nikomi ne povedao od toga.

Zakaj? Zato, ar je On kak Bog življenje vse inači gledao kak mi ljudje i je znao, da so vse železnice, vsi automobili, vsi zrakoplovi, vse iznajdbe sveta brez vrednosti v primeri s človečov dušov. Edno samo dušo rešiti je več kak vse drugo.

Nišče ne more trditi, da Kristuš ne šteo pomagati človečemi rodi. Če nas je pa tak lübo, da je tam nahao svojega nebeskoga Očo i neskončno lepoto nebesko i prišeo se med nas v to skuzno dolino i tu pomagao, tolažo, ozdravljao, mrtve būdio. I denok ne povedao, kak se ozdravi rak ali jetika, ki pokosi telko v najlepšem cyeti mladih življenj, vzeme telikim malim nedužnim nad vse potrebne matere, očeve. Ešče dnes si zdravnik belijo glave, kak bi najšli vrastvo proti jetiki ali proti raki i bi s tem milijonom i milijonom rešili življenje, pa ga ne morejo najti. Kakšo dobroto bi Jezuš včino človečemi rodi, če bi nam to povedao, pa ne povedao.

Ka ne znao On sam za takše vrastvo? Kak ne bi znao, če je pa celo brez vrastva ozdravo hromoga, ki ga vsi zdravnik ne bi mogli ozdraviti. Pa če je celo mrtvoga obūdo k življenju, kak da ne bi mogo ozdraviti jetičnoga betežnika, dokeč je šče te živ?

Nego Jezuš je znao, da vse te reči, štere ljudje občūdūjejo i mislijo, da se ves svet okoli njih vrti, za pravo neso važne. Človeča duša je telko vredna da pred njov otmnijo vse druge stvari. Kak se vse zvezde skrijejo, gda pride sunce i se za nje niti ne zmenimo, čeravno znamo, da so, tak se Kristuš niti zmeno ne za druge reči, gda je vido pred sebov človečo dušo, čeravno je za vse druge reči tudi znao. Človečo dušo rešiti za večnost, to je Kristuš držao za največše delo na zemli. Za to i edino za to je preživo na zemli

Človeča duša i tisk.

vsakši hip svojega življenja dugih 33 let.

Mi ljudje v svojoj zasleplenosti toga ne spoznamo. So vnoги, ki jim je duša zadnja briga. Sploj so si šče ne na jasnom, ali ma človek dušo ali je pa nema i cela leta preživijo brez vsakše brige za dušo.

No, hūdi duh je v tom pogledi dosta bole pameten. On dosta bole pozna, kelko je vredna edna sama duša. Vej znamo, kak je skušavao Kristuša: „Pokazao njemi je vsa kralstva sveta, i njemi pravo: „Tebi dam vso oblast i njih slavo, zato ka je meni zročena i jo dam, komi ščem. Če teda spadneš pred mene i me moliš, bo vse tvoje“. Pogledjte, vso oblast, ki jo ma Lucifer na zemli, bi dao Jezuš, če bi te samo za hip poklekno pred njega i ga molo, pa bi s tem svojo dušo odao Luciferi. Da pa ne šteo to včiniti niti za oblast i slavo na celom sveti.

I če bi Bog Luciferi dao na ponūdbu vso zemlo, vse zvezde, ves svet i človečo dušo, naj si zvoli ka šče, bi Lucifer raj vzeo edno samo dušo, kak ves svet. Ka de s svetom. Te se zruši i de njem konec, duša bi pa vekomaj bila njegovaa.

Samo iz teh par misli nam je nato bole jasno, kelko je vredna edna sama duša, ki jo vsakši človek ma. Oh, če bi človek to šteo razmeti, ne bi izpostavljao svoje duše grešnim prilikam, ne bi je odavao peklensčeki za nikšo ceno na sveti, ne za peneze, ne za pijačo, ne za nečistost, ne za čast i službo, za nikoj ne, kak je Kristuš ne šteo odati.

Zdaj nam je razumlivo, ka smo v začetki omenili, da je vse, ka se na sveti dogaja, nazadnje samo borba za človečo dušo med dvema kraljestvoma: božim i peklenskim kraljestvom. Šteri bo človečoj duši kraljvao: Kristuš ali šatan? Za to se ide.

Se zna, da je Kristuš močnejši kak Lucifer, vej je On vsemogočen. Nego ide se za človeka, ki ma slobodno volo i se sam odloča za Kristuša ali Lucifera. Kristuš bi lahko človeka prisilo, da bi delao vsikdar samo dobro, nego potom bi bio človek prisiljeni, i več ne bi meo slobodne vole. Te pa človeki Bog nešče vzeti, ar bi njemi te vzeo največši dar, ki ga je človeki dao. Zato se Kristuš bori za človeka s svojov miloščov, da ga nagible k dobromi i ga odvrača od hūdoga. Enako pa dela tudi peklensček, i človeka vsikdar zasledūje i pri vsakšoj priliki skušavle k slabomi. Odloča se pa človek sam, ki se zavolo svoje pokvarjene nature dostakrat raj odloči za slabo kak za dobro.

I da je človek slab, se da vplivati. Ka sam dostakrat nikak ne bi včino, to včini, če ga što nagučavle, ali z rečjov, ali z pismom. Zgovorjena reč ma toti vekšo moč za hip, kak pisana, ali pisana reč — kniga, časopis — ma pa vekšo moč zato, ka ta ostane, i jo kdakoli lahko poslušamo. Govornika samo ednok lahko čūjemo, ravno gda govori, knigo, časopis pa vsikdar i vsešerom. Teva ideta na vse kraje, i človeka nagibleta k dobromi ali k slabomi, kakši je pač časopis. Časopis ide i predga v oštarijaj, v kavarnaj, na vlaki, na vulici, doma v hiši, v kuhinji, na poli, na travniki. Kama lahko stopi človeča noga, ta ide tudi časopis, ki ga človek nese s sebov.

Tak je tisk dnesden najbolša šker, s šterov se tudi lahko pridobi za dobro ali slabo, za bože kraljestvo ali za peklensko, za zveličanje ali pogūbljenje. Brez pretiravanja lahko pravimo, da se boj med božim i peklenskim kraljestvom javno najbolje bije ravno s pomočjov časopisa ali tiska sploj. Gde je razširjeni dober katoliški tisk, tam so ljudje dobri, tam Kristuš kraljuje njvim dušam. Gde pa je jako razširjeni slab, brezverski ali celo protiverski časopis,

tam tudi vere nega i zato tudi življenja po veri ne, tam kraljuje lucifer.

Znano je, da telko časopisov, kak je dnesden, ne bilo šče nikdar na sveti. I teliko ljudi šče tudi vندا ne čtelo eden ali drugi časopis, kak dnesden. Že šolska deca, ki se komaj navči čteti, sega po časopisi, da zvedí, ka je novoga. Če je časopis dober, sreča zá ljudi, ar misijonari, če pa je slab, pohūjšliv, jaj deteti, ki to čte. Pohūjšvalo se bo, pokvarilo i svojo dušo postavilo v nevarnost za večno pogūbo.

Od vseh teh številnih časopisov pa, ki izhajajo po širom sveti, je vnoгы več slabih kak dobrih. Statistika nam kaže, da je od 100 časopisov samo 5 katoliških, drugi so pa če že ne protiverski pa so brezverski. To je ravno tak, kak da bi od sto predgarov 5 govoriло v našem kršćanskom duhi, 95 pa proti. Iz toga lahko vidimo, kama to pela.

Sad toga se že dnes dobro vidi po nešternih krajih. Pogledjmo Rusijo: gde 160 milijonov nekda vernih kristjanov nesme niti v cerkev, gde so cerkve spremenili v magazine ali so jih pa spodri, duhovnike spregnali, vničili; gde se deca v šoli včijo Boga preklinjati. Enako je v Mehiki. I vnoгы je k tomi pomagao slab, protiverski tisk. Te pa se ne širi samo v Rusiji i Mehiki, nego po celom sveti. Samo da je v Rusiji i Mehiki že najbolje prišlo do vidnih sadov.

Tisk, šteri ne omenja Boga, šteri ne zagovarja sv. Cerkve, napada njene navuke, pač pa pri vsakšoj priliki namigavle na napake duhovnikov i se spotika nad ednovali drugov cerkvenov zapovedjov, je že protiverski, je v službi peklenskoga kraljestva.

I što si takši časopis naroči, ali ga da drugim čteti ali ga širi, te podpira peklensko delo za pogūbljenje duš, tudi če nema toga namena. Te sam v svojoj duši seja seme proti veri, proti cerkvi, da niti ne ve kak i tak svojo dušo zastrupla i odavle luciferi.

Denešnji daleč vidni sv. oča Pij XI., ki z vrha Petrove cerkve vidijo po celom sveti, kelko pomeni tisk, pravijo, da je cerkve i samostane zidati ne tak velko delo dnesden kak pa širiti kršćanski tisk.

Kaj je teda naša dužnost do tiska? Da idemo v boj proti nekršćanskomi tiski i to tak, da si ga ne naročimo, i če bi ga što drugi meo naročenoga, da ga pregovorimo, naj ga odpove. Ob drugim pa, da si naročimo i čtmo vsi samo katoliški tisk. Proti puški se braniš s puškov, proti topi (štuki) s topom, proti slabomi tiski pa z dobrom tiskom.

Kakša bodo naša deca, kakši bo bodoči rod, je vnoгы odvisno od toga, kakše čtenje bodo meli. Zato je sveta dužnost vsakšega katoličana denešnjega časa, da širi i čte dober katoliški tisk, da nas neprijateo ne premaga i nam ne vzeme mladine. Ne zadosta, da nemam naročenoga slaboga časopisa. Dobroga si moram naročiti. Če ne zmorem sam, pa z sosedom vkup naročiva. En dinar na mesec pa že zmorem za dobro čtenje tudi v denešnjoj sūkešini.

Zato naj bo naša skrb v tom časi, gda mam telko časa: v vsakšoj katoličansko hišo kat. tisk i to najprle našega domačega, ki nas je dozđaj rešavao, Marijin List i Novine. Če što zmore, si naj naroči šče druge. Naj ne bo družine, gde ne bi čteli našega dobroga tiska. Vej s tem pomagamo Kristušu pri rešavanju duše, ki je neizmerne vrednosti, kaj smo v začetki videli.

Bože kraljestvo širiti v dušaj svojih i drugih s pomočjov dobroga tiska, je dnes najbolje apoštolsko delo.

(Pripomba. Te lepi članek je pisao naš eden mladi gospod i si zaslužil, da ga objavita oba našiva lista i da ga prečte i si ga k srcl vzeme vsaki Sloven Slov. Krajine. Vr.)

NEDELA

štrta po sv. Treh Kralaj.

Evangelij (Mataj 8). Tisti čas je stopo Jezus v ladjo i z njim so sli njegovi vuceniki. I glej nastano je na morji velki viner, tak da so ladjo zagrinjali valovi — on je pa spao. I pristopili so vuceniki, ga zbudili i pravili: „Gospod, resi nas, potaplamo se!“ I pravi jim: „ka ste boječi, maloverni?“ Te stane i zapove vetrovom i morji — i nastanola je velka tina. Ludje so se pa začudili i so govorili: „Što je te, da so njemi pokorni celo vetrovi?“

Svečnica.

Evangelij (Luka 2). Tisti čas, gda so se dopunili dnevi Marijinoga očišćavanja, po Mozesovoj postavi, so pinesli Jezusa v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kak je pisano v postavi Gospodovoj: „Vsaki moski prvorojenec budi posvećen Gospodi“, i da bi dali v daritev „dve gricci ali dva golobca“, kak je povedano v postavi Gospodovoj. I glej, bio je v Jeruzalemi mož, ki njemi je bio ime Simeon; bio je pravičen i bogabojeci i je pričakuvao tolažbe Izraelove, i Sveti Duh je bio z njim. Nazveščeno njemi je bilo od svetoga Duna, da ne bo vido smrti, dokec ne bo vido Mazirjenca Gospodovoga, i pišeo je po navdihnjenju v cerkev. Gda so stariš primeli dete Jezusa, da bi za njega napravili po navadi postave, ga je tudi on vzeo v naroče, zahvalio Boga i pravo: „Zdaj odpušćas, Gospod, svojega služabnika po svojoj reci i miri; ar so videli moje oči Tvoje zveličanje, ki si ga pripravio pred licom vseh narodov: svetlost v razsvetljenje poganov i slavo Izraela, Tvojega ljudstva“.

Svečnica je svetek svetlosti. Ne samo zato, ar te den prižgemo sveče, nego zato, ar nas spomina na Jezusa, ki je pravo od sebe: „Jaz sem svetlost sveta. Što ide za menov, ne bo hodo v tinci, nego bo meo večno življenje“. Ka to pomeni: Jezus je svetlost!

Jezusov navuk je svetlost. Kak svetlost posveti v temino, da jo razžene, tak je Jezusov navuk posveto v temino poganstva tistoga časa. Apostoli so zanesli to svetlost med narode, misijonari jo gnesden ravno tak vužigajo v srci nevernikov za Jezusa.

Svetlost je pa ne potrebna samo, da nam osvetljuje popunoma nepoznane kraje. Tudi doma, gae nam je dobro poznani vsaki koticek, nam je potrebna, či scemo v trdoj noci varno hoditi. Tak je z nami v verskom tali. V svetlosti Kristušovoga navuka si moremo zavrnat svoje zveličanje. To i ono versko istino bi pozabili ali bi jo napopak razmili, či nebi šteli meti razsvetljenje. To razsvetljenje pa najdemo v katekizmu. Tam so vse verske istine jedrnato pa jasno povedane. Ne je zadosta, ka se dele v šoli vči katekizmu. To je samo začetak, prvo spoznanje. Kesnej se trbe poglobiti v krščanski navuk. Zato radi vzmite v roke katekizmu pa ga počasi čtite. Druga vretina potrebne svetlosti je sv. Pismo. Niedna hiža ne bi smela biti brezi sv. Pisma. Bar štiri evangelije, bi mogla meti.

Jezus je pa za nas tudi svetlost s svojim lepim zgledom. Znamo, kak so se njegovi nasprotniki trudili, da bi najšli na njem kakšo krivdo, pa so mogli vsikdar vthnoti pa osramočeni iti vkrej. Nazadnje so ga zgrabili pa vlekli pred sodnika Pilatua, nego te je po zaslišanju mogeo izreči: „Jaz ne najdem na njem nikše krivde“.

Velki, neomadeževani stoji pred nami Jezus Kristus kak svetnik, ki sveti vsem rodum pa jim z rečvoj i zgledom kaže pot v pristanišće večne svetlosti.

Jezus je pa ednok na gori velikoj vnožini ljudstva pravo: „Vi ste svetlost sveta“. To je ne slo samo par njegovim vucenikom, nego vsem poslušacom. Tak tudi nam vsem ide to. Tudi ti, jaz i vsi moremo biti svetlost. Kak? Svetiti moremo vsem z lepim zgledom našega življenja. Ne samo z rečmi, nego z djanjom i to vsešerom pa vsikdar. Posebno stariše majo veliko dužnost pred Bogom, da svojoj deci davlejo lepi zgled.

Duhovne vaje.

Vsi znamo, kakše važnosti so duhovne vaje. I zato je nej čudno, če so je katoličani po sveti tak vzlubili. Tak je v Nemčiji opravilo duhovne vaje v preminočo leti okoli 100.000 katoličanov. V Šviciji jih je opravilo leta 1934 okoli 5000 moškvoj i dečkov i okoli 6000 dekeo i žen. V Belgiji opravi duhovne vaje letno okoli 20.000 katoličanov i to već moških i dečkov kak pa ženski!

Smrt angleškoga krala.

V tork, 21. januara ob 1 vöri zajtra se je ločo s toga sveta angleški kral Jurij V. v 70 leti svoje starosti. Angleško kralstvo je tak velko, da je Angleški kral gospodar skoro ednoj četrtini vse zemle na sveti. Angleško kralstvo ma na stotine milijonov podanikov i je v vojaškom pogledi i v pogledi bogastva nej samo najvećka, nego tudi najmoćnejša i najbogatejša država na sveti. V angleškom kralstvu nigdar ne zaide sunce. To kralstvo je razprostrto po celoj zemelskoj krogli, tak, da sunce, štero obseva svet, v istini neprenehoma obseva tudi angleško gospostvo po celom sveti. Zato se je glas smrti angleškoga krala tudi hitro razširo po celom angleškom sveti i po celoj zemli sploj.

Kral je mrtev, živeo kral!

Tak je, po starodavnoj angleškoj navadi, angleški dvorni glasnik naznanao v tork zajtra kralovo smrt. Pokojni kral Jurij V., šteri je bio že v 70 leti, se je nikelko prehlado i v štiraj dnevaj je zavolo oslabelosti srca prišla smrt. Po angleškoj ustavi nastopi kralesko oblast včasi po kralovoj smrti prestolonaslednik. V tistom časi, gda je pokojni kral mro, je že postao kral

pokojnoga krala najstarejši sin, Edvard. Tak so te starodavne reči: „kral je mrtev, živeo kral“ popunoma istinske. Gda dvorni glasnik naznana smrt staroga krala, te zednim naznani, da novoga krala že tudi majo. Novi angleški kral je najstarejši sin pokojnoga angleškoga krala, šteri je zdaj star 41 let i šteri kak novi angleški kral nosi ime

Edvard VIII.

Te mladi krao bo zdaj vladao velkomi angleškom kralstvu. Mladi novi angleški kral Edvard VIII. je kak prestolonaslednik prepotivao ves svet, je jako izobraženi i lübeznivi človek živi jako preprosto i je stalno hodo med ljudstvo, posebno med angleško delavstvo, štero novoga, mladoga krala jako rado ma. Novi kral, četüdi ma že 41 let star, je ešće ledičen i pravijo, da nikše vole preveć ne kaže, da bi se ženo. Novi angleški kral je jako prijateljsko naklonjeni tudi našoj državi, posebno ešće zavolo toga, ar sta on i naš princ Pavel vednako stariva, i sta kak sošolca študirala vküp na angleškoj univerzi v Oksfordi. Naš princ Pavel i novi angleški kral sta si pa tudi v rodi na te način, da sta si

žena našega princa Pavla i žena brata novoga angleškoga krala, sestri. Vü-pamo se, da bo prijateljstvo i svaštvo med našim i angleškim dvorom prineslo hasek tudi nam i našoj državi.

Pokojni kral je bio moder i dober kral.

Kak je bio stari angleški kral med svojimi državljani prilübeni, se vidi posebno iz toga, da so celo tisto noć, gda je kral mirao, stale na londonskih vulicaj i pred kraleskov palačov ogromne vnožine ljudstva. Vnogi so na glas molili za kralovo zdravje i gda je bilo ljudstvi naznanjeno, da je dober Bog pozvao krala s toga sveta, je vsa vnožina vzela krščake z glav i čulo se je vsešerom glasno jokanje.

Najlepša lastnost i najvećka moćrost pokojnoga krala Jurja je bila v tom, da je svojim državljanom dao najvećšo slobodu i da je dao oblast vsigdar tistoj vladi, štera je mela zavüpanje ljudstva. Proti voli ljudstva je pokojni kral nigdar nikaj ne vćino, nego se je vsigdar podvrgeo voli po ljudstvi slobodno zvolenoga parlamenta. Zato je pa tudi angleška država moćna i velka.

Velka gospodarska konferenca v Ljubljani.

Slovenija je v zadnjih šestih letaj, kak dugo so naši slovenski demokratje i centralisti po miloj voli vladali nad nami, v takše siromaštvo prišla, da naše ljudstvo skoro ne pomeni, gda bi bilo v takšoj stiski i nevoji, kak je zdaj. Naši centralistični demokratje i njihovi poslanci nemajo v tej zadnjih letaj skoro nikaj drugo pokazati kak to, da so vsa ta leta vse naše trüde i naše pridelanje znosili v Belgrad, nazaj so pa nikaj ne prinesli. No, tu pa tam je šteri zmed teh ljudi za te svoj krivi poseo, za sebe dobo kakšo skledo leće, to je pa tudi bilo vse, naše ljudstvo je pa od dneva do dneva siromaškejše gračüvalo. Tak se je zgodilo, da je zdajšnja vlada, v šteroj je tudi voditeo Slovincov, dr. Korošec, prevzela od prejšnjih vlad

Žalostna obletnica.

Letos je minolo ravno tri leta, od tistih žalostnih dnevoj, gda so naši centralistični naprednjaki i njihovi pomagači spravili v pregnanstvo istinske i prave voditele našega slovenskoga ljudstva. Pred tremi leti, 26. januara so bili aretirani dr. Natlačen, dr. Kulovec i dr. Ogrizek. Dva dni sledi so pa odpelali dr. Korošca, šteri je komaj prišao iz špitala i je bio ešće šćista bežežen. Naši slovenski demokratje so si mislili, da bo najbolše vdariti po pastiraj, pa se bo razgübila vsa čreda. Naravnoć satanske laži so si zmislili, da bi mogli voditele našega ljudstva s poti, ali pa cilo s sveta spraviti i bi na te način lahko sami gospodüvali nad našim ljudstvom, kak nigda stari panduri. Z lažmi i krivicov se njim je to tudi posrećilo i nepopisno, peklenško veselje je zavladalo med njimi, gda so to dosegnoli, da so voditelje slovenskoga ljudstva sedeli daleć od svoje domovine zastraženi, kak razbojniki.

Boži mlini pa počasi melejo, nego previdno i dobro. Naše ljudstvo je jećalo pod biči teh pandurovoj i škripalo z zobmi, i gda je već od teh ljudi nikše pomoći ne moglo čakati, te se je zavüpno obrnolo k Bogi. Dober Bog je gotovo posluhno vse tiste molitve štere so prišle k njemi za lepšo bodoćnost našega naroda i za svobodo svojih voditelov. Dnes so naši pregnanci na visikih mestih. Dr. Korošec je minister, dr. Natlačen je ban slovenski, naše ljudstvo si pa začne slobodno odihavati. Strašno pogorišće so prevzeli naši voditelje od dozđajšnjih vlad i v velkom siromaštvi smo mi, šteri smo morali pretrpeti vse nevole i grozovitosti dozđajšnjih pandurovoj, nego gda zavüpamo v Boga i v naše voditele, te znamo, da pridemo naskori v bolše čase. Skrbeli bomo pa že za to, da naši panduri već ne dobijo oblasti v svoje roke, i da se takši žalostni časi već ne povrnejo.

pravo pogorišće, v petih letaj so napravile prejšnje vlade skoro 7 milijard dinarov duga, ljudstvo pa do nagoga slekle.

Zdajšnja vlada ne ve, štero lük-njo bi najprle zateknola v tom zavozenom državnom gospodarstvu. Jasno je pa, da je Slovenija pod prvejšimi vladami, štere so goreće podpirali naši centralistični JNS poslanci, najveć trpela i najbolje siromaška gratala. Mi smo vsa ta leta v Belgrad ogromne šume splećali, što se je pa od teh poslancov malo potrudilo, da bi nam nazaj tudi kaj spravio. Zdajšnja vlada bi rada to krivico, kelko je le mogoe, popravila i v te namen se je vršila preminočo nedelo v Ljubljani velka gospodarska konferenca, štere so se vdeležili poleg gospodarstveni-

kov iz cele države, tudi trije ministri, kak zastopniki vlade.

Konferenca se je vršila v Ljubljani, v dvorani Trgovskoga doma i se je te konference vdeležilo nad jezzero oseb. Od strani vlade so bili nazvoći ministri dr. Krek, Janković i Kožulj, banovino je pa zastopao sam ban g. dr. Natlačen.

G. minister Janković je med drugim omeno, da bo vlada dala letos, kak prvo pomoć Sloveniji najmenje 165 milijonov dinarov za zgradbo železnice i cest, gde bo dobilo na jezere naših ljudi delo i zaslužek. Iz cele konference se je jasno vidlo, da ta vlada ma volo pa tudi v istini misli našim ljudem v nevoji priskoćiti na pomoć, ne pa nas samo tolažiti s praznimi obećanji.

Politični pregled.

Domaći.

Shod ministra dr. Kreka v št. Vidu pri Ljubljani, šteri se je vršo preminočo nedelo 26. jan., je obiskala ogromna vnožina naših zavednih moških i dečkov. G. minister je v svojem govori med drugim povedao, da je vlada pripravila velki gospodarski načrt, po šterom se bo ešće v tom leti izvršilo v našoj banovini telko najrazličnejših javnih del, kelko se je ešće ne izvršilo kak postoji Jugoslavija.

„Jutro“ i „Murska Krajina“ lepo delata vküp, kak dva bratca. Ednok se napiše v Soboti edno lepo poročilo, na priliko od toga, što je pri nas starejši radikal i parlamentarec. To se pošle najprle „Jutri“, potom pa „Murska Krajina“ z lepimi črkami napiše, kak lepo drugi časopisi pišejo od starejših radikalov i parlamentarcev. Drugoć se pa v Soboti napiše najprle za „Mursko Krajino“, na priliko, od kakših bojevnikov, potom pa pošlejo iz Sobote „Jutri“, da tudi z lepimi črkami napiše, kak lepo „Murska Krajina“ piše. Tak si te oba teva bratca eden drugomi potrdita, da je istina to, ka se iz Sobote pošle v „Jutro“ pa v „Mursko Krajino“. Samo, da smo mi za takšo strašno künštno politiko že nikeliko prepametni i smo že davno pred „Murskov Krajinov“ znali, kak se takša „politična poteza“ dela.

Sestanki zavüpnikov JRZ z gospodarstvikimi, socijalnimi i političnimi predavanji so se vršili preminoći tjeden v sredo v Čerensovcih, v četrtak pa v Soboti. V Čerensovci je bio Naš dom pun naših najboljih ljudi i starih borcov za pravico Slovincov, ravnotak so se v Soboti zbrali v gostilni Banfi naši najbolši ljudje iz celoga soboškoga srea. Naši mošje so globoka i teška predavanja gospodov bivšega ministra Vesenjaka i tajnika Kranjca iz Maribora z najvećšov pazlivost-

jov i zanimanjem poslušali. Sestankov so se vdeležili poleg drugih tudi naši gospodje dr. Klar, Klekl i Bajlec.

G. Bajlec i bojevnik. Murska Krajina je že parkrat nekaj spitavle g. Bajleca zavolo bojevnikov, šteri je pa do zdaj na ta pitanja Murske Krajine, kak po navadi, nikšega odgovora ne dao. Na naše pitanje nam je pa g. Bajlec odgovoro, da je on ešće dnes pravi istinski bojevnik, kakši je vsigdar bio. To Murskoj Krajini tudi mi povemo, da si zatogavolo nede već glave trla.

Naš parlament zaseda i pripravlja vse potrebno za sprejetje proračuna. Naši slovenski J. N. S. poslanci so se nikeliko šteli pokazati z različnimi pitanji i predlogi, nego slabo so naleteli. Gda je demokratski poslanec Lovrenčić šteo nekši predlog naprej spraviti v zvezi z Našičkov aferov, je ves parlament stano proti njemi i je s svojim predlogom prepadno.

Slobodne občinske volitve so se vršile preminočo nedelo v devetih obćinaj na Slovenskom. Župani na listi J. R. Z. so z ogromnov većinov zmagali v osmih obćinaj. V Begunjah na Gorenjskom je lista J. R. Z. dobila vseh 18 odbornikov. Nasprotniki so niti ne mogli sestaviti svoje liste. Ravnotak se je zgodilo v Brezovici pri Ljubljani. V št. Ilji v Slov. goricaj je dobila lista J. R. Z. 23 odbornikov, združeni nasprotniki pa samo ednoga. V Kostanjevici je dobila lista J. R. Z. 16 odbornikov, združeni nasprotniki pa 2. V Zagorji ob Savi je dobila lista J. R. Z. 33 odbornikov, nasprotniki pa 3. V Tomisliji lista J. R. Z. 16 odbornikov, nasprotniki pa 2. V Spodnjoj Poljskavi lista J. R. Z. 16 odbornikov, nasprotniki pa 2. V Zgornjoj Poljskavi je lista J. R. Z. dobila vseh 18 odbornikov, nasprotniki pa niti liste ne mogli sestaviti. Edino v Lescah pri Bledi so zmagali združeni nasprotniki, gde so dobili prištaši J. R. Z. 94 glasov nasprotniki pa

178 glasov. Ta občina je pa od nigda bila v demokraskih rokah, tak da je v tej občini bivša SLS dobila v prejšnjih časaj največ 50 glasov.

Vsi bratci se združijo te, gda se ide proti nam i haskom našega ljudstva. Pri zdajšnjih slobodnih volitvah v devetih slovenskih občinah, kak gori pišemo, je najbolje zanimivo to, da so se proti našemu ljudstvu združili vsi, demokratje iz J. N. S., socijalisti i komunisti. Zmagati so pa li ne mogli, zato, ka so tej volitev ne delali žandarje, nego se je ljudstvo popolnoma slobodno odločilo i volilo samo naše domače, poštene ljudi za svoje župane.

Nevola s programom. Vsa takzvana opozicija, to je posebno ljudje okoli dr. Mačka i Davidoviča, šterim so se zadnje čase šteli pridružiti vsi naši bivši naprednjaki i „narodnjaki“, je ešče izdak ne mogla sestaviti programa, kakša naj bo nova vreditev države. Zdaj so prišli celo tak daleč, da so se med seboj popolnoma skregali. Zdaj meseca januaru bi moralo biti v Zagrebi veliko zborovanje cele opozicije, razlike i svaje so pa med njimi že tak velke gratale, da so to zborovanje morali odpovedati. Je že navadno tak, da tisti, šteri z rečmi vnogo zna obečati pa gučati, te gda pride do toga, naj bi nekaj tudi v dejanji pokazao, te pa niti toga ne ve povedati, ka šče. Ravnotak je pri nas s tistimi ljudmi, šteri se navdušujejo za hrvačko politiko. Ešče dnes ne vejo, ka pravzaprav ščejo.

Svetovni.

Bojna med Italjani i Abesinci čiduže bole krvava. Kak znano, so Italjani napadnoli Abesinijo z dveh strani: s severne, pa z južne strani. Italjani majo najmre svoje kolonije v Afriki na severnoj pa južnoj strani Abesinije. Abesinci so nikak pred tremi tjedni začnoli z močjov ofenzivov proti Italjanom, z namenom, da bi Italjanom vzeli nazaj tista mesta, štera so dozday Italjani odzveli Abesincom. Posebno bi radi Abesinci nazaj dobili mesta Aduo, Makale i Aksum, štero je Abesincom sveto romarsko mesto. Na toj severnoj fronti se je Abesincom posrečilo, da so Italjane v krvavih bitkaj močno nazaj porinoli i so pri tom dobili vnogo municije i orožja, posebno pušk, strojnic i štukov, pa tudi več tankov. Mrtvih i ranjenih je na obeh straneh več jezero. Na južnoj fronti so pa napravili Italjani ofenzivo proti Abesincom i so Abesince nikelko nazaj potisnoli. Tudi tam je mrtvih i ranjenih več jezer. Zavolo deževja pa boji nikelko počivajo.

Draga bojna. Kak časopisi pišejo, je Italija potrošila za bojno v Afriki v naših penezaj do zdaj več

Nasmeh.

Dan se je nagnil do temnega večera. Težek mrak se je odnekod prikradel in napolnil vse prostore človeških bivališč, da se je src pollaščala zapuščenost in plahost in so grešniki začutili grozo v svoji duši. Tak črna noč razjeda in razdvaja skladnost v človekovi notranjosti, mu dela nemir in bolest s težkimi, krivde se zavedajočimi spomini. Ne more najti zadovoljnosti in tihega miru človek, ki je začutil bolečino črne noči.

Mrak se je naselil povsod, vsak kot skromne hiše tesarja Petra ga je poln. V veliki sobi je samo tema, polno je za pečjo, na peči, pod posteljo, pri omari, povsod. Kar utoniti bi mogel v njej in te ne bi več bilo. Samo štiri okna malo sevajo, to je kakor daljni spomin, da po dnevi skoz nje svetloba sije v sobo. Tako je in nihče se ne spomni, da je to pravzaprav strašno.

Na postelji sredi teme spi otrok, dete Milika. Nedolžno spi in brezskrbno diha, pa se ne spomni, da je vse naokrog temno in bi strah lahko iztegnil svoje trde roke po njej. In kaj bi se zgodilo? Pa ni tako; lepo je, kakor da božji mir plava nad otrokom. Ali angelček čuva nad detetom?

Mati ne more, še ima polno dela; v kuhinji se obrača, po dvorišču hodi, sklanja se v peč, kjer ogenj plapola in greje lonce. Roke so delavne, obraz zaskrbljen. Ali se je oblast črne noči naselila materi v srce, ali nosi bole-

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Smrtna nesreča s patronov. V Velkoi Polani je 14 letni Törnarnov Franc najšeo edno patrono, nato se je pa v sobi z dvema sestrama nekaj igrao ž njov. Naednok je samo patrona počila i dečko je dobo teške rane v prsi i roko. Prepelali so ga v bolnišnico v Soboto, gde so njemi pa ne mogli pomagati ar je naskori vmro. Obe sestri sta poleg njega ostali nepoškodovani. Mrtvoga Franca so odpelali domo i doma pokopali.

Hotiza. Pri Zver Janoši so te dni neznani tatje en koleslin kukorice vkradnoli iz kukoričnjaka. Sfalila je pa kukorica tudi v drugih hišaj. Kurje tovaže je pa pregnao Bedrnjakov Štef. Gda bo ednok varno naše imetje na Hotizi?!

Lipovci. Gorčanec Ivan iz Hotize je šo domo iz Sobote. Tu je hodo zavolo iskanja dela na posredovalnici za delo. Gda je domo šo, se je stavo v Mertukovoj krčmi. Neki neznanec njemi je tu vzeo 10 Din. i bežao. Kak se je pelao s potačom domo, ga je srečao en moški, ž njim zaprva z lepa gučao, sledkar ga pa napadno i njem šteo peneze vzeti. A Gorčanec ga je v grabo lučo i vušseo naprej. Zdaj sta se dva biciklista priletela za njim i ga štela napadnoli, a k sreči sta šle ravno te naprej dve odranskivi ženski i sta ne vupala. Zasuknola sta se proti Lipi. Telko sta ženski čüle njeva guča, ka ne bi ostao živ, če bi ga dobila. Gorčanec je trgovec, mao peneze s sebov, zato so ga pa teliko iskali. Grozni časi!

Posvetitev Srci Jezušovomi. Dnes tjedan se je posvetila Srci Jezušovomi družina Žunič Ignaca v Črensovcih. Posvetitev je bila jako genliva posebno zavolo zročitve 4 leta staroga

kak 80 milijard dinarov. Če pa Italjani zdaj preračunajo v peneze vrednost tistoga, ka so v Afriki do zdaj dobili i vrednost tistih vojakov, šteri so v toj bojni spadnoli, šterih vrednost se v penezaj niti ne da preceniti, te se nikelko lahko zamislijo v to, če je ta bojna sploj bila potrebna.

150 milijard dinarov za orožje bodo letos porabili v sovjetskoj Rusiji. Zdajšnji bolševiški gospodarje siromaškoga rusoskoga ljudstva ščejo na vsak način oblast obdržati v svojih rokaj. Med tem, gda v Rusiji milijoni i milijoni vmirajo od lakote, ar njim bolševiški roparje vse poberejo, ka majo, je bolševiško vlada sklenola, da samo v ednom leti porabi za oborožanje 150 milijard dinarov v našem penezi. Pa bodo različni bolševiški agitatori ešče naprej pripovedovali,

čino že dolgo v srcu? Včasih se ji razvedri obraz, kadar prisluhne k dverim velike sobe, da čuje otrokovo dihanje, ali morda uspravajočo pesem angelčkovo pri detetu? Da, tedaj se materi razjasni obraz, mehka lepota se razlije čezenj, ustnice podrtijo, kakor bi hotele nekaj neskončno sladkege povedati.

Od nekod, morda od zelo daleč prihaja z dela mož, Peter, v mračnem večeru. Mrzla megla se mu siplje v obraz, v oči in v lica in na obleko, da je vsa vlažna. Zebe ga v roke, s katerimi drži orodje, čevljev se oprijemlje blato, težki postajajo in utrujajo noge. Zato je korak počasen, kakor bi hodil večni popotnik brez cilja, ki samo to ve, da nima nikjer mesta, kjer bi se odpočil, in mu je namenjeno večno romanje.

Peter ve, da se vrača domov, pa samo podzavestno, kakor bi od daleč slutil. Nič ne misli na to, ne misli na dom, ne na ženo, ne spomni se otroka Milike. Mrzla mu reže v možgane, najbrž sploh nič ne misli.

Teško delo in težavna pot, to mu stoji pred očmi. Na desni in levi so hiše, kakor črni strahovi stojijo, iz oken tu in tam zablešči posvet, včasih kje kdo zaloputne dveri, da volto odmeva v črni mrak, ali kdo zakriči, ali zajoka zaspani otrok, ki mu ni po volji, da ga je ropot iz sladkega sna prebudil. Zalaja pes, ki se mu zazdi, da nekje nekaj ni v redu, pa se spet polagoma pomiri in zbere na svoje ležišče.

Naceka i 3 leta staroga Jožeka. Obred posvetitve so zvršili Klekl Jožef, duhovnik v pokoji. Marijin list bo obširnej pisao od lepe slovesnosti.

Na podporo naših listov so darovali: Misijonska hiša, Celje 20 Din., Vrečič Franciška, Francija 12 D., Gomboc Fridrik i žena, Francija, 14 D., N. N. Bodojina, 10 D., Dr. Glančnik Josip, Sobota, 10 D., Vogler Štefan i žena z Francije 40 D., Horvat Jožef, Bogojina, 5 D., Šprager Ferdinand, Canada, 47-75 Din. Bog povrni vsem z obilnim blagoslovom.

Lendava. Zbetežao je i more dugši čas posteo čuvati g. Balkánji Ernest, tiskarnar, v koga tiskarni se naši listi tiskajo. Želemo njemi skorajšnje ozdravljenje.

Sobota. Ne vemo, ka more biti tomi zrok, ka se naše bolnišnice tak strašno ogiblejo betežniki i to takši, ki plačajo zdravljenje. Lansko leto je okroglo *stodvajseti* naših betežnikov šlo mimo naše bolnišnice v druge i jezere v teh potrošilo, šteri penez bi doma prepotreben bio. Ka je tomi vzrok?

Trnrišče. Zbetežali so nam prelübleni naš dekan, g. Jerič Ivan. Zvužgala se njim je prsna mrena. Molimo za njih, da jih dober Bog kem prle ozdravi.

Beltinci. Kotrige „ponočnoga društva“ so postale v našoj fari jako agilne. To pa zato, ar so se začela služiti gostüvanja. A kotrige toga društva, če so z druge fare, nemajo poštenja med našimi. Zadnjič so se zbili pred podokni neke gostüvanjske hiše. Da bi oblast tu zmes segnola.

Ka misli zavod sv. Ivana Boska od našega tiska? Od ravnateljstva Martinišča smo dobili sledeče poročilo: „Vaš tisk tvori hrbtenico in srce Slovenske krajine: saj od njega črpa narod moč, da vztraja v dobrem; od tega tiska prihajajo narodu vedno novi

kak so ruski bolševiki strašno miroljubni.

Hitler ponüja peneze bolševikom. Kelko človek najrazličnejšim diktaturom lahko verje, se vidi tudi iz toga, da nemški narodnosocijalistični diktatori med svetom stalno kričijo proti bolševikom, na drugoj strani pa ponüjajo ruskim bolševikom vekše posojilo to je 8 milijard dinarov v naših penezaj.

Na pokop aogleškoga kralja, šteri se je vršo v tork, 28. januarja je odpotivao naš princ Pavle, šteri je na pokopi zastopao našo državo i naš kraleski dom. Na kralov pogreb je prišlo vnogo poglavarov držav, med drugimi krali Švedske, Belgije, Romunije i Bolgarske. Francusko je zastopao predsednik republike Lebrun, Italijo prestolonaslednik Umberto.

Peter tudi na to nič ne misli. Kakor bi bilo samo nekje v daljnem spominu. Kolikokrat je že šel takole zvečer domov in je vse to videl in slišal in kolikokrat še bo. Kakor da mora tako biti, nekje v nekem zakonu je morda tako zapisano in tega ne more nihče spremeniti. Tudi ni važno za Petra, da bi na vse to bil pozoren in bi o tem razmišljaj, glavno je, da se vrne domov, da povečerja, da se naspi in da gre naslednje jutro spet na delo. Zakaj vse to? Na to še ni našel odgovora, če tudi ga je iskal že mnogokrat takole zvečer na samotni poti proti domu. In kakšen naj bi bil ta odgovor, ali bi imel kakšen pomen? Megla ga je premarzila, jezno je vrgel doma orodje v kot in s trdim korakom stopil v kuhinjo.

„Večerjo!“
Glas se je odbil od sten, kot bi se pretrgal, in plamen v lampi na mizi je vztrepetal. Žena se je ustrašila glasu in njen zaskrbljen obraz je izražal plaho bolest.

„Bo takoj. Malo se ogrej!“
Želela ga je potolažiti s ponižnim, vdanim odgovorom. Nič ni več odvrnil; vzel je kapo z glave, jo vrgel na klop in stopil do ognjišča.

Toplota je dela prijetno. V sobi je zajokal otrok. Žena je postavila večerjo v kuhinji na mizo, vzela lampo in jo položila na okno, nato pa odhitela k detetu.

Ko so večerjali, je bilo vse tiho, nobeden ni spregovoril besede. Dete

življenski sokovi v verskem in kulturnem oziru. — Ne smatrajte tega kot prazen kompliment ob novem letu. Ne, to je moje prepričanje. Saj vidim celo med dijaki, da rase zanimanje posebno za Marijin list; želim in skrbel bom, da se to z novim letom še poveča“. (Bog povrni! Prosimo goreče molitve gojencov i vnogo sv. prečiščavanj, da naš tisk kak sv. Ivana Boska, služi Bogi na čast i bližnjemi na hasek. Vr.)

Višešnja Novine vrnite širitelje! Če je šteromi širiteli više ostala štera številka Novin, prosimo vas, da nam vse po priliki vrnete.

Če bi Vam što pravo, da Vam da 3000, 9000, 12000 ali 18.000 dinarov, bi ga jako poslušali i ga pitali, kak je to mogoče. Mi Vam zagotovimo, da Vam „Karitas“ da omejene i še druge zneske. Samo poslušajte, kak? Zavarte se pri njoj. Pri njoj se lahko zavarjete na stara teta. Lehko zavarjete pri njoj herbijo svoje dece. Lehko pa zavarjete pri njoj sebe i domače za sličaj smrti. Nikelko let bodete plačüvali šumo, štero lejko sami določite, i kda preteče določena doba, ali v sličajaj smrti, Vam „Karitas“ izplača določeno šumo. Pri „Karitas“ je več jezera ljudi zavarvani i med njimi nema nlednoga, šteromi bi bilo žao. Vsakši je zadovolen, ar zna, ka je „Karitas“ edno najbousih zavarovalnic. Obrnite se na zastopnike.

Za beltinske siromake je poslao potom našega uredništva g. Šprager F. iz Canade en dolar. Izročen je g. beltinskomi plebanoši.

Dühovno življenje raste v Martinišči. Lansko leto se je 28572 düš prečistilo v Martinišči. Lepo znamenje, Bog daj narastek.

Zahvala. Vodstvo hranilnice in posojilnice na Cankovi je poslalo Martinišči svoj novoletnj dar 200 Din za vzdržavanje siromaških dijakov. Ravnateljstvo Martinišča se za velikodušni dar iskreno zahvaljuje in prosi dobroga Boga, naj to dobroto povrne z nebeskimi darovi.

K odaji je pisalni stroj, dobro hranjen, brez falinge, sistema je „Courier“ in šostarski „Dürkop“ na levo. Novi, rablen samo 3 mesece. Stoji v dobrom stanju, oda se pa zavolo ostavitve obrta, Poizve se na upravništvo „Novin“

Sprejemem vajenca
Slavic Ivan, kovač, Beltinci.

Banque S. Baruch
et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršü vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-16

KMETJE, PAKZA! Zmenjavam vsikdar tikveno, sunčeno i repično seme, lupano ali celo po najvišjih % za olje.
Sagadin Jožet, trgovina, Beltinci

ni več jokalo, mati mu je podajala z žlico hrane, ki jo hlastno jemalo nekaj časa, potem ni maralo več.

V peči je plapolal in prasketal ogenj, počasi je začel pojemati. Končno je bil le kup rdeče žerjavice. Prijetno se je zagledati v tak kup žerjavice ob mrzlih dneih in premišljati o čemersi bodi; tako lepo mine čas.

Peter je počasi večerjal; ni se mu mudilo, na misel mu je prišlo, da je spet preživel dan v delu in trudu, zdaj mu je bilo, da bi hotel ta svoj kratek večerni čas podaljšati pa najsi bo v večnost. Zakaj bi legal spat, da bi moral spet v jutro vstati in na delo iti, to je že tako vsakdanje, da se človeku upira. Mrko je zajemal in topogledal v mizo. Žena mu ni upala pogledati v obraz. Tak večer vendar ni prijeten. Strašno mora biti, kakor črna noč zunaj.

Tedaj je Peter začutil otrokov pogled, ni se mu mogel izogniti, ozrl se je v svetle nedolžne oči. Nasmeh je šel čez otrokov obraz, v Petru se je utrnilo, radostno ga je prešinilo in ko je otrok zamahal z malima rokama in zaklical „tata“, se je Petru nasmehnil obraz; stegnili je roke po otroku. Žena mu ga je izročila in ga poljubila.

„Ti si angelček, Milika!“
Peter pa je videl v otrokovem nasmehu ves odgovor in plačilo za delo čez dan.

De profundis.

Po blatni cesti, med sneg in dež, brzi auto. Dinamo neusmiljeno poganja pripravo za čiščenje steklenega okna pred volanom; neutrudno kroži v polkrogu, motor pa poje neprestano zanosno pesem o poletu.

Od mnogih potnikov eden je zasnanjal: najlepši pesmi, ciganskim goslim, je prisluhnil. Sila razmer je prisilila starega cigana, da jih je prodal. Teško se poslavljajoč je pripovedoval: „Jaz sem ne nove küpo, znajo, nego od ednega staroga cigana; on jih je pa küpo od edne peštanske primašice. Več znajo, ka sen je nej noso na vsake paversko gostüvanje, gde se župa razlevle pa dosta skače pa drega, nego samo na prima gospočke báte“. Nato se mu je začel že itak zamolkli glas še tresti: „Več znajo, ka njim morem vadlúvati: Včasik san je raj meo kak svojo lastivno ženo.“

Drugi dan je cigan znova prišel in prodajo spremenil v — zastavo: Nemrem je odati, preveč je ljubim. Liki či bi vtežno mreti, te Vam ostanejo; pa v božne roke je ne dajte — je že naročal kantorju pred vratmi; ko jih je odprl, se je še zadnjikrat ozrl na gosli, v očeh se mu je utrnula velika solza in počasi zadržala po velem licu.

To je pesem gosli; pa jaz lepše želim.

Stari župnik pripoveduje o svoji ukročni veriverici: Ko se je pa umivala, naj si je bila še tako lačna in sem ji ponujal najlepši oreh: niti ozrla se ni.

„Glej, veriverica tam s smreke se norca dela —“

Pa najsi je vesela ali žalostna, njen mrmrajoči znak je vedno isti; skoraj prehaja v tišino — kakor ob sneženem dnevu v tihem gozdu na vrhu brega. Samotnemu potniku se je spodsnilo ob spominu na davne gozdne stanovavce, na junaka, ki je bil strah vsake oblasti, izvrsten ponarejevalec denarja in „pravac“. — Par belih kroglic se je neslišno zakotalilo v dolino, kjer so obstale kot velike kepe... Iz divjega hrušča motorja je zasnanjal v tihem zimski gozd. — Toda, kaj tu slišim, ta zapeljivi smeh ob spominu na tolik greh in samo slast, pa kazen? Da ne ve, kolikokrat se je zgodilo, da si ne piše. Tako torej, in glas vesti je že umolknil? — Da se ji je „lúštalo“ v petek meso; se ji bo peklenški ogenj tudi?

Moj Bog, iz globočine kličem — Zaspali potnik duhovnik je zakričal in se prebudil ob sunku auta, ki ga je ustavil nespretni šofer novinec: „Izstopite prosim, na mestu smo.“ — Bil je sončno jutro; duhovnik se je dvigal na hrib k cerkvi, ki je bila odprta na stežaj, da bi maševal ...

Sveti Martin.

Bil je sin zemlje naše, in dete slovenske krvi; glej, zdaj še tu jaše, na zemlji so zlate sledi ...

Saj je po zemljici tej tudi hodil, zato mu v Martjancih cerkev stoji — Martinišče se v Soboti zato gradi, naj bi nam mladino še vodil.

Gos z vinom zaliva svet njemu na čast, — o tem življenjepis njegov molči — le za telesno jim je slast mi ga prosimo — še dušnih dari —

Sveti Martin je bil hraber vojak, pa je razpolovil za reveža plašč, opolnoči je videl, da je revežu Jezus enak:

v poldnevni svetlobi Mu pojejo angeli, kakor Marija, sijajno oblečeni, On pa — ogrnjen v pol plašča, kakor nalašč ...

Kdo bo Martina doumel? Odličnega je bil rodu, ni manjša čast njegovega stanu, pa je — kot menih med svetom živel...

Škof je bil sveti Martin, za papežem prvi gospod, Kakor sam Jezus — velik trpin in oče preskrbni sirot.

In šel je v zimsko temó in mraz — še zdaj svoj god v hladni jeseni slavi, da tem bolje o vroči ljubezni guči: Sveti Martin, prosí za nas!

Pisma naših iz tujine.

Taponas, dne 15. dec. 1935.

Hvalen Jezuš i Marija!

Približao se je mesec december, šteri nam bo prneso za kratak čas vesele božične svetke. Nigdar nej tak žalostno za nas izseljence, kak te mesec, posebno na sveto noč. Spominam se v tujini svojih detečih let, kda sem prebivala v domačoj hiži, pri svojoj materi, med brati i sestricami. Mogla sem po sveti za volo siromaštva. Kak žalosten je sv. večer v Franciji za mene, ar sem vsigdar sama. Ne morem si spevati „Sv. noč, blažena noč, vse že spi, je polnoč...“ ar mi skuze zalevajo oči. Vsako dete hrepeni po svojoj materi i vsaka mati žele, da bi se njena deca zbrala okoli nje na sveti den... I mi smo odtrgani od nje! Dragi izseljenci, mamo pa še edno mater, štera istotak hrepeni po nas v tujini. Što je ta? Naša domovina. Naša domovina, mati Slovenija. Zdaj se mi vidi, da te mesec sedi kak žalujoča žena na visokoj gori i gleda po sveti. Vidi svoje otroke vse razpršene v tujini. Vidi tudi nas brate i sestre v Franciji. Zakoj pa gleda naša mati Slovenija te mesec nas vse tak milo? Zato, ka je mnogo lepih svetkov: Nevtepeno Poprijetje, zornice, adventne nedele i Božič. Vse to gleda i vidi mati domovina. Opazuje triplenje i žalost svoje dece. Rada bi nam pomagala i vsakomi izmed nas roko podala, ga lübeznivo pobožala, ga polúbila na blede lice. Pa predeleč smo od nje. Vkup se zato združimo ž njov, z vsemi našimi v molitvi. Naša mati Slovenija gotovo moli te čas za nas i mi tudi molimo za njo. Vsem dühovnim pastinom, bratom i sestram v Slov. krajini, srčen pozdrav pošila

Sobočan Verona,
iz V. Polane.

Pozdrav pošilajo iz Francije:

Zver Franciška iz Žitkov, starišom, bratom, sestram, črensovskoj fari, botrini, mamicí, sosedom; se vsem zahvaluje za dobrote skazane, naprej naroča naše liste, naj ovčice razstepene na velikom travniku Francije majo dobro pašo; Tivadar Bara od Lipe, Zver Ančika iz Ižakovec, vsem domačim, starišom, bratom, dühovnikom törjanske i bellinske fare, prijateljicam i celoj Slov. krajini; Sobočan Katica i Kotnjek Katica iz V. Polane, svojemi dühovnomi pastiri i vsem domačim; so v dobrom kraji Francije i lahko spunjavajo svoje verske dužnosti, že so šestkrat mele skupno spoved i sv. prečiščavanje; Šlemer Adela, Vidonci, naroča i plača M. List svojim domačim; Časar Marija, Markovci, znova naroča naše liste za sebe i dom; Škaper Marija, Šlemer Adela, Vidonci, naroča Marijin List svojim domačim; iz srca žele, da bi Marijin List prišo v vsako hišo Slov. krajine; Križan Marija i brat Anton, iz Kroga, z svojim gospodarom A. Degraevem, ki nam oblúbila podporo za dom sv. Frančiška; zahvalita se za tolažbo naših listov, štere redno dobivata; pozdravljata svojo domačo rodbino, posebno pa ves Krog; Copot Ana, Sr. Bistrica, svojim domačim; se zahvali za poslano knigo in naše liste, tužna je Francija, kje se teško more Bogi verno služiti, zato pride za kratak čas domo; gospod i gospa sta oblúbila, da njej data, kda de šla domo, podporo na dom sv. Frančiška; javi pa, da je došta trdih src v Franciji; Vogler Štefan i žena, liste sta na novo naročila i je že tudi plačala; Gomboc Fridrik i žena, Gerlinci, svojim domačim v Gerlincih i pri sv. Jürji; vredniki Novin želeta zdravje; naši listi so njima jedino veselje; Žilavec Rupert i brat, Vadarci, svojim domačim, bratom, sestram, občini Vadarci, gračkoj i cankovskoj fari; z iskrenov lübeznostjov se veselita našim Novinam, sta veseliva i zdraviva, a zaslužek je vsikdar žmetnejši, komunisti se jako širijo v Franciji; Mujdrica Terezija, Odranci, Odrancarom i uredniki Novin; je prišla na drugo mesto; Kramar Katarina črensovskim i polanskim dühovnikom i farnikom, svojim domačim v V. Polani, posebno mamicí Törnari Bari; v žalostnom kraji je, tak daleč od cerkvi, ka niti na Božič i vüzem ne more v njo, jedina tolažba so njej naši listi.

Kot dobra gospodinja,
naredimo tudi mi
veliko čiščenje -
v naših skladiščih
Vstred toga damo

20%
popust

na
Vso zimsko blago
MIKADO,
RAGLANE,
DAMŠKE ZIMSKE
PLAŠČE BOY-BABY

20% popust je na originalne,
od tovarne predpisane cene.

ODLOČITE SE, DOKLER JE ŠE ZALOGA!

TIVAR OBLEKE

Pregovori od dela.

Platni punčuli se ne raztrgajo, nego zagnjillijo.

Bole je malo pa večkrat gnojiti, kak na ednok dosta.

Brez kopača i orača nega krüha na ednok dosta.

Če se v jesen ali v zimi ne podorje, je kukarco najbolje saditi v friško oranje.

Če je od dvojčki eden bikec i edna telička, je ne nahati za pleme.

Če je na snegi trda skorja, žita pozebejo.

Če se vapno gasi s kropom, se stena lüšči.

Če krmene svinje neščejo jesti, jim dajmo zelenjavo.

Če kosiš okoli Vidovoga, je seno; okoli Petrovoga je več slama.

Debelo grüdje, debelo i vlatovje. Dobra kosa zlata vala.

Dober konj ma sto faling, slab pa samo edno.

Dobro tele slabo kravo oda.

Dobro koso je žmetno zebriti, a šče žmetnej na kosišče djati.

Do Srpane Marije naj bo žito požeto.

Jesenski piščanci dosta več pojejo kak ranejši.

Kanžor še more k velkoj meši vkopiti, če se ga šče na zimo krmiti.

Kda orehi dobro obrodijo, je malo kukarce.

Kda se po mokrom sadi i orje, slab pov prinese.

Kda se krava trebi, joj dati mlačne vode.

Kda svinja koti, joj püstimo pri miri.

Kda svinja po kukarci pijejo čisto vodo, se debelijo.

Kda kukarca požene tri pera, se lejko okaple.

Kda pride tele iz krave, njemi polejmo glavo z vodov i pihnimov nosnice.

Kakše seme, takši pov.

Kak gnojíš, tak kosiš.

Konj se pozna po hodi, a žena po rodi.

Krava prek zobov doji. Kama se ednok živina oblezne, jo je teško odvrnoti.

Kda je dosta črešenj, so teoci falo.

Konj se drži na cüglaj, pes na lanci, a ženska za jezic.

Krave ležej genejo ter kak kobile. Medmešne bilice so drakše.

Na senji so vse krave tri mesece breje.

Na fajšček se sadovnjak čisti. Ne naklada tisti, šteri je na vozi, nego tisti, šteri gor meče.

Ne küpüj, ka nücaš, nego brez šteroga nemreš biti.

Na detelici naj nedo niti ftice, a ne ka bi marha po njoj hodila.

Rana sadidba kukarce je najbolje gvüšna.

Seno se do Vidovoga mora pokositi.

Šteri trs do Jelene ne požene, niti ne bo,

Štera krava ne pogine do Gregora, ostane živa (Te je že za silo paša).

Što küpüje, ka njemi ne trbe, de odavao, ka njemi trbe.

Nabrão M. R.

Pošta.

Trplan Verona, Francija. Za tebe i stariše je za lani vse plačano i obslüzena tudi sv. meša, kak si prosila. Gda prideš domo, nam včasí javi, ka v Franciji stavimo liste i je samo domo pošilamo na očin naslov. — Gibičar Števan, Gederovci. Naj se obrne dotična na borzo dela v Soboti i naj si tidi izprosi priporočilo od svojegoga g. dühovnika. Tak bo ležej šlo. V Ptuj č. g. minoritom naj se tak javi. — Ovsenjak Ludvik, Mlajtinci. Za Katič Marijo sprejeli 100 Din. naročnine na l. 1935. M. list i kalendar poslali. — Lukač Franc, Gradišče. Novine odnesi č. sestram v Sobotu. Stare dužnike izpiši i naj ti podpišejo, ka so bili terjani. — Ropoša Št. Sabree. Peneze sprejeli. Prosimo odgovor, dali ste knigo še dobili ali ne. I če ne, naznanite mi, kakšo želete meti. — Horvat Jožef, Vidonci. Na pošti pitajte, jeli ta pride raztrgan zavitek, ali se pa sledkar raztrga. Smo vam doposlali pet komadov od prvih dve številki iz 3. pa koliko ste prosili. — Ropoša Jožef, Grad. Din. 10 ste si menje računali. To si v noyom leti odračunajte. Ovo je vse vredí. Lansko vse plačano. — Horvat Jožef, Bogojina. Za hčer v Franciji sprejeli 100 Din. naročnine.